

УДК [330.332+330.341.1]»71»(477)

РЕІНЖІНІРИНГ ЯК МЕТОД УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ОРІЄНТОВАНИМ РОЗВИТКОМ ЕКОНОМІКИ

О. В. Бондар-Підгурська

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»
вул. Ковалю, 3, м. Полтава, 3600, Україна. E-mail: ksyucha101@yandex.ua

Автором розроблено блок-схему реінжинірингу як методу управління соціально-орієнтованим розвитком економіки, що ґрунтується на співпраці науки, освіти та промисловості та згідно закону синергії, взаємодифузії нововведень забезпечить задоволення життєво важливих інтересів соціуму, суспільства, держави, а також соціальну стабільність, необхідний рівень технологічної захищеності та конкурентоспроможності. На основі комплексного підходу досліджено архітектуру та багатоаспектність прояву феномену реінжинірингу бізнес-процесів як методу та інструменту управління, причину та наслідки розвитку. Виокремлено систему показників щодо оцінки заходів від впровадження реінжинірингу в контексті соціалізації економіки.

Ключові слова: реінжиніринг, бізнес-процеси, промисловість, життєво важливі інтереси, метод, економіка.

РЕІНЖИНИРИНГ КАК МЕТОД УПРАВЛЕНИЯ СОЦИАЛЬНО-ОРИЕНТИРОВАННЫМ РАЗВИТИЕМ ЭКОНОМИКИ

О. В. Бондарь-Подгурская

Высшее учебное заведение Укоопсоюза «Полтавский университет экономики и торговли»
ул. Ковалю, 3, г. Полтава, 3600, Украина. E-mail: ksyucha101@yandex.ua

Автором разработана блок-схема реинжиниринга как метода управления социально-ориентированным развитием экономики, которая основана на сотрудничестве науки, образования и промышленности с целью удовлетворения жизненноважных интересов социума, общества, государства, что согласно закону синергии и взаимодиффузии нововведений обеспечит социальную стабильность, необходимый уровень технологической защищенности и конкурентоспособности. На основе комплексного подхода исследованы архитектура и многоаспектность проявления феномена реинжиниринга бизнес-процессов как метода и инструмента управления, причину и следствия развития. Сформирована система показателей для оценки мероприятий по внедрению реинжиниринга в контексте социализации экономики.

Ключевые слова: реинжиниринг бизнес-процессы, промышленность, жизненно важные интересы, метод, экономика.

АКТУАЛЬНІСТЬ РОБОТИ. Наслідком соціально-економічної кризи є висока напруженість в країні, усвідомлення більшістю людей сформованого положення, при якому задоволення їх матеріальних і культурних потреб опинилося під загрозою, або стає неможливим. У суспільстві йде процес накопичення масового психічного збудження людей, що конкретно виявляється в політичних демонстраціях, мітингах, страйках і різних інших формах групового та індивідуального конфлікту-протесту. Втрачається довіра до держави, правлячої партії і місцевих органів влади. Зростає інфляція і підвищуються ціни практично на всі види товарів і послуг. Систематично відтворюється дефіцит і знижується якість товарів народного споживання. Посилюються процеси соціальної диференціації та матеріальної нерівності членів суспільства [1, с. 11]. Різко зросли роль і масштаби тіньової економіки, використання накопичених суспільством ресурсів корумпованими і спекулятивними елементами, розвинувся груповий егоїзм. Наслідком цього, значною мірою, стала розбалансованість різних сфер життєдіяльності суспільства та їх взаємодії. На базі всієї суми накопичених соціально-економічних і соціально-політичних явищ і тенденцій почав формуватися ідеологічний дискомфорт [1, с. 16].

Виокремлюється очевидна необхідність докорінної зміни парадигми процесу піднесення економіки, в основі якої лежить ідеологія сталого соціально-орієнтованого розвитку та економічні пріоритети. У цих умовах підвищується значимість реінжинірингу як

методу управління соціально-орієнтованим розвитком економіки.

Окремі елементи теоретичного обґрунтування методичних аспектів практичної реалізації реінжинірингу висвітлювалися в працях багатьох дослідників і розроблені відомими зарубіжними вченими: Ф. Гуляра, Т. Давенпортом, Н. Келлі, М. Робсоном, Ф. Уллахом, М. Хаммером [3], Ф. Хілом, Е. Фрезе, Дж. Чампою [3] та іншими. Серед науковців, які займаються даною проблематикою на пострадянському просторі, необхідно виділити таких, як: З. Айвазян, Л. Бляхман, П. Забелін, М. Козьменко, В. Мединський, М. Ніколенко, Є. Ойхман, В. Тарасов. До активних прихильників реінжинірингу належать А. Блинов [9], С. Бубнов, О. Виноградова [7], А. Гойко, О. Запороженко [10], С. Ілляшенко, Р. Каренов [15], А. Клишейко [8], А. Сумець, Л. Таранюк [10], Л. Шейн [6] та інші. Разом з тим, слід зазначити, що недостатньо комплексно висвітлені питання реінжинірингу як методу управління соціально-орієнтованим розвитком економіки. Таким чином, для України в період реформування економіки та цивілізаційного вибору, коли питання підвищення безпеки, рівня та якості життя народу стають першочерговими, застосування реінжинірингу задля підвищення ефективності її діяльності привертає увагу все більшої кількості науковців, доводячи свою актуальність та перспективність, що утворює принципово нову предметну область дослідження.

Мета статті. На основі аналізу основних здобутків, викладених у працях вітчизняних та закордонних

науковців, дослідити реінжиніринг як метод управління соціально-орієнтованим розвитком економіки України.

МАТЕРІАЛ І РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ. Криза соціально-економічного розвитку – це наслідок не стільки масштабів і характеру накопиченого потенціалу, скільки форм і методів управління предметно-речової (матеріальної) і нематеріальної, духовної (соціальної) діяльності людей, часто невдалих, науково необґрунтованих управлінських рішень, особливо в органах політичної та соціально-економічної влади [1, с. 15]. Джерела зазначених явищ коріняться ще в радянській економіці, де не були задіяні в повній мірі рушійні сили економічного розвитку, спонукачі до підвищення ефективності інвестиційних проектів і капітальних вкладень. З самого початку, на стадії проектування і створення нових підприємств, визначаючих обличчя майбутньої нової економіки, елімінувався в значній мірі найважливіший стимул, породжуваний заробітною платнею найманих робітників та формуемий ринком праці [2, с. 6]. Це позначилося на рівні та якості життя українського суспільства і обумовило необхідність негайного вирішення питань щодо підвищення рівня задоволення життєво важливих інтересів населення України, яка за показником ВВП на душу населення посідає остатнє місце серед розвинених країн світу (рис. 1).

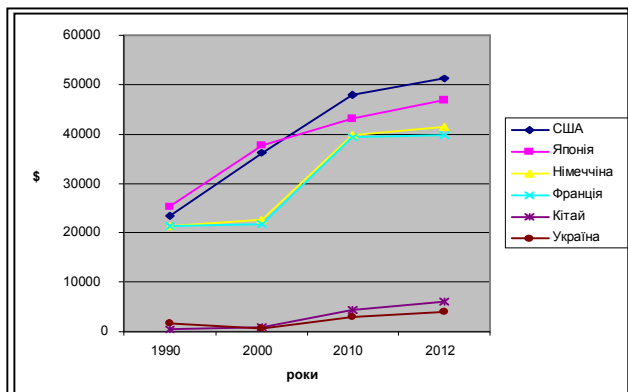

Рисунок 1 – ВВП на душу населення в Україні і країнах-лідерах у 1990–2012 роках, дол. США (побудовано автором)

Для українських підприємств виживання в нових умовах небезпечного середовища, яке постійно змінюється, необхідність орієнтації на активізацію результатів інноваційної діяльності, а також потреба підвищення рівня задоволення життєво важливих інтересів всіх учасників процесу вимагає докорінної перебудови традиційних поглядів на їх функціонування та розвиток, поступовий відхід від перетворення організаційних і виробничих структур на користь імплементації реінжинірингу бізнес-процесів.

Основоположні ідеї теорії та практики сучасного реінжинірингу ведення бізнесу викладено у 1990 р. у праці Майкла Хаммера і Джеймса Чампі «Реінжиніринг корпорації. Манифест революції в бізнесі» [3], де запропоновано якісно нову концепцію внутрішньо фірмового менеджменту, що полягає у докорінному перегляді традиційних основ побудови компаній, їх організаційних структур та радикальному

перепроєктуванні функціонуючих бізнес-процесів. Автори у своїй базовій праці описують реінжиніринг достатньо вузько та однозначно: «...це принципове переосмислення і радикальна перебудова бізнес-процесів для досягнення кардинальних покращень критичних сучасних показників ефективності: вартості, якості, сервісу та оперативності» [3, с. 20], що має для підприємств та організацій національної економіки виключне значення в контексті забезпечення рівня та якості життя, технологічної захищеності та конкурентоспроможності. Формальне визначення реінжинірингу, що дають класики, представляє його змістовну сутність як *наслідок* втілення радикальних (базових) нововведень (інноваційних технологій). Разом з тим, трапляються ситуації, коли реінжиніринг стає *причиною розвитку*. Так, ідея зміни бізнес-процесів, тобто потреба у реінжинірингу висувається у разі виникнення революційної події (ситуації), коли виникає: 1) потенційна загроза зниження ефективності та конкурентоспроможності компанії; 2) нестійке фінансове становище; 3) негативний вплив на інноваційно-виробничий потенціал компанії; 4) продуктивні та маркетингові моделі інноваційної перебудови вичерпують себе і не дозволяють задовольняти життєво важливих інтересів переважної більшості (61,8%) [4].

Це породжує в суспільстві та державі конфлікти, що перетворюються на кризові явища, які тягнуть за собою кризу державного управління та загальну системну кризу на макрорівні або процеси банкрутства підприємств на мікрорівні [5]. Розуміння керівниками підприємств та органами державної влади загроз зростаючої кількості незадоволених в компаніях та суспільстві і є причиною проведення реінжинірингу бізнес-процесів. Отже, реінжиніринг має подвійну природу, і застосовується в умовах революційних змін в суспільстві та життєво важливих сферах господарювання, це наслідок і причина, а також метод управління соціально-орієнтованим розвитком економіки.

Об'ємне розуміння терміну «реінжиніринг» надано у роботі Л. Шейна «Реінжиніринг бізнес-процесів», яке означає рішучу, стрімку і глибоку «проривну» перебудову основ внутрішньо фірмової організації та управління. Специфіка реінжинірингу полягає в тому, що існуюча вузька спеціалізація і обумовлена нею багаторазова передача відповідальності у виробництві та управлінні реінтегруються в наскрізні бізнес-процеси, відповідальність за які від початку і до кінця беруть на себе спаяні командним духом групи однодумців, здатні виконувати широкий спектр робіт [6, с. 70]. На нашу думку, це можливо порівняти з *радикальною організаційно-управлінською інновацією*.

У науковій літературі [7, 8] реінжиніринг розглядається як науково-практичний підхід до здійснення кардинальних змін бізнес-процесів підприємства з метою значного підвищення рівня його конкурентоспроможності, що підтверджено доцільністю застосування реінжинірингу як інструменту управління у ситуації назрілої потреби виведення організації на новий, якісно вищий рівень, підвищенні ефективності її діяльності, закріпленні

конкурентних позиції. При цьому, варто наголосити на такій специфічній рисі практичного застосування реінжинірингу як *безперервний процес постійних змін в усіх площинах соціально-економічної системи*.

У своїй праці «Реінжиніринг бізнес-процесів» вчений-економіст А. О. Білінов, розкриваючи сутність цієї категорії, застосовує метод порівняльної характеристики і зауважує на необхідність чіткого розмежування категорій «удосконалення» та «реінжиніринг» [9], що в умовах необхідності забезпечення технологічної захищеності національної економіки набуває вагомого значення.

Дослідники Л. М. Таранюк та О. М. Запорожченко [10, с. 130] називають реінжиніринг новою філософією управління, яка орієнтована на бізнес-процеси, і застосовують новий спосіб мислення, погляд на побудову компанії як на інженерну діяльність. Їх погляд корелюється з думкою дослідника R. Kimbie, який у своїй праці «Business Process Reengineering – When to use it?» [11] зазначає, що за своєю сутністю реінжиніринг є нічим іншим, як способом кардинального підвищення ефективності компанії, значного збільшення рівня економічного потенціалу, а також інструментом антикризового управління. Це не просто один із способів успішного розвитку підприємницької діяльності, це новий спосіб мислення, погляд на побудову компанії, як на інженерну діяльність, це повний редизайн, кардинальна зміна підприємства. Kimbie R. дійшов висновку, що реінжиніринг – це сукупність бізнес-процесів, які спрямовані на підвищення ефективності компанії, що, у свою чергу, приведе до збільшення конкурентоспроможності на певному ринку. Разом з тим, Kevin Lam у роботі «A Study of Business Process Reengineering» наголошує, що реінжиніринг – це напрям, який не існував раніше, який неможливо порівняти з усіма відомими нам підходами до поліпшення діяльності організації, це процес фундаментального переосмислення і реконструкції бізнесу, що втілює у собі нові способи виконання робіт. Це не «вирівнювання організаційної структури», не реорганізація, оскільки його об'єктом виступають, перш за все, процеси, а не організаційні відділи, які є лише засобом ефективного ведення цих бізнес-процесів до кінцевої мети. Глобальне автоматизування діяльності підприємства також не є реінжинірингом, оскільки це є однією з необхідних умов для його успішного проведення [12].

Отже, зважаючи на той факт, що реінжиніринг не є поліпшенням якості, не є тотальним управлінням якістю (TQM), оскільки TQM орієнтований на досягнення поступового поліпшення, а виступає одномоментним радикальним підходом до поліпшення діяльності, на нашу думку, його доцільно ототожнити з методом управління кардинальними змінами.

Так, «Інтернет вимагає нових методів роботи, а реінжиніринг як раз може їх створювати. Після реінжинірингу компанії взмозі досягти бажаного рівня прибутку, незважаючи на падіння цін, і уникати збільшення штату при зростанні попиту» [3, с. 5; 7], що дозволяє позиціювати його методом управління соціально-орієнтованим розвитком економіки.

«Реінжиніринг виключає не тільки непродуктивні витрати, але і роботу, яка не додає цінність: більшу частину перевірок, звірок, очікувань, відстежень, існуючих всередині організації та гальмуючих процес. Отже, люди більше часу витратять на реальну роботу. Після реінжинірингу робота приносить більше задоволення, так як співробітники відчують, що вони досягли кращого результату і щось завершили. Вони виконують роботу (процес або субпроцеси), що за визначенням призводить до результату, який важливий для конкретної особи. У учасників процесу і підприємців є деякі спільні цілі: їх зусилля спрямовані на задоволення клієнтів, а не начальника; їм не потрібно боротися з бюрократичною системою. Більш того, робота краще винагороджує через посилення компоненту росту та навчання. У команді особистий розвиток означає не рух вгору по ієрархії, а розширення свого діапазону: співробітник вчиться, щоб розширити свою частину процесу.

Після реінжинірингу зникає таке поняття, як оволодіння посадовими обов'язками: з ростом досвіду і знань співробітника його обов'язки збільшуються відповідно. Після реінжинірингу процесів співробітники більше часу витрачають на роботу, яка додає цінність, їх вклад в роботу компанії росте, а отже, зростає їх загальна винагорода» [3, с. 38]. Тобто, додана цінність виникає у результаті застосування знань, творчої праці, таланта, ініціативи і створює додатковий дохід – інтелектуальну ренту, що виступає як основне джерело багатства та підвищення рівня задоволення життєво важливих інтересів. Проте, приносячи більше задоволення, робота стає складнішою та виснажливішою.

На відміну від старої моделі, яка полягала в простих завданнях для простих людей, нова модель включає «складні завдання для розумних людей, що вимагає кваліфікації та піднімає планку для кандидатів». Отже, результатом діяльності людини стає виготовлене за допомогою інтелектуального капіталу (знань) матеріальне благо. Знання стають рушійною силою розвитку конкурентоспроможності економіки, що забезпечує якість людського розвитку та соціалізацію економіки [13, с.38]. Відбувається перенесення акцентів з навчання на освіту: «Після реінжинірингу практично немає посад з простою роботою, що не вимагає кваліфікації, акцент зміщується з навчання на освіту або на залучення освічених людей. Навчання створює навички, компетенцію і пояснює, як виконувати роботу. А освіта забезпечує проникливість, розуміння і пояснює, чому роботу треба виконувати саме так, а не інакше [3, с. 38–39].

Реалізований в такий спосіб реінжиніринг вимагає створення знання – основного виду монополії, яка надає додаткових переваг у ринковому середовищі за рахунок використання інтелектуального капіталу індивідів, що створює можливості для отримання додаткового доходу – інтелектуальної ренти, а також виступає головним стимулом для інноваційної активності, розвитку науки та венчурного бізнесу [13, с. 41].

При цьому, втілюючи реінжиніринг як метод управління соціально-орієнтованого розвитку важливо

визначити сферу його застосування, об'єкт трансформації та бажаний від цього результат (рис. 2).

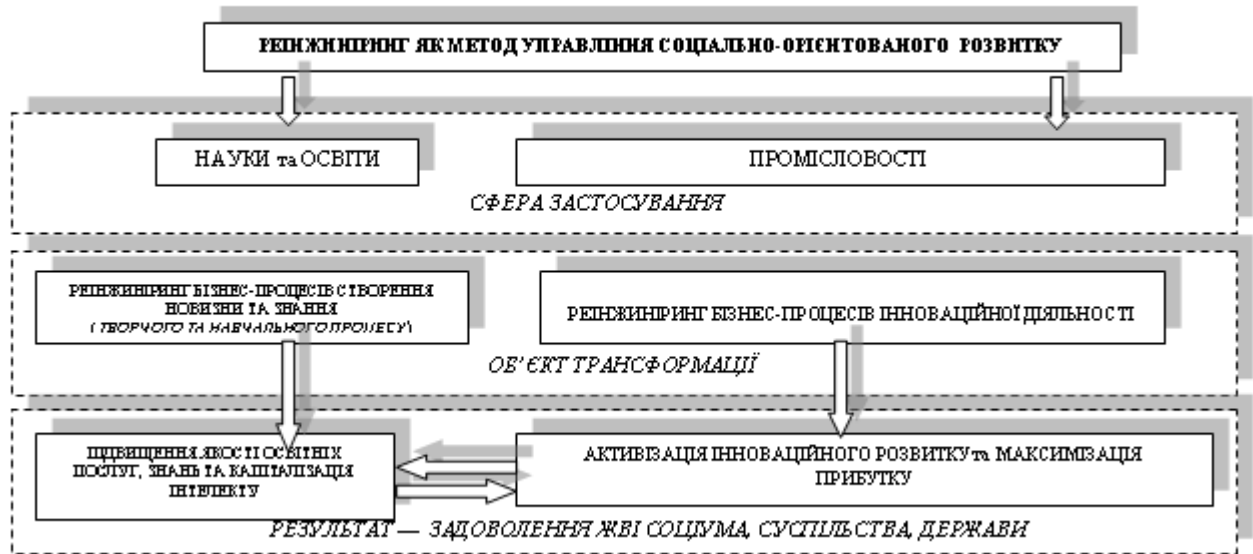

Рисунок 2 – Блок-схема реінжинірингу як метод управління соціально-орієнтованого розвитку науки, освіти та промисловості в контекст задоволення ЖВІ соціуму, суспільства, держави (розроблено автором)

Отже, реалізація реінжинірингу як методу управління соціально-орієнтованим розвитком економіки, яка ґрунтується на співпраці науки, освіти та промисловості, що згідно закону синергії та взаємодифузії нововведень забезпечить задоволення життєво важливих інтересів соціуму, суспільства, держави.

Разом з тим, як метод управління соціально-орієнтованим розвитком економіки реінжиніринг вимагає значних перетворень в культурі фірми та системі управління організації (принципи оплати, критерії оцінки ефективності). Це основні чинники, які формують цінності і переконання співробітників [3, с. 42]. Так, «після реінжинірингу головними засадами винагороди стають внесок у роботу компанії і ефективність. Відповідною винагородою за добре виконану роботу є преміальні, а не переведення на іншу посаду. Після реінжинірингу компанії чітко проводять межу між кар'єрним просуванням і ефективністю: підвищення в посаді залежить від здібностей, а не від ефективності. Так, просування по службі – це зміна, а не винагорода» [3, с. 41].

Слід виокремити *принципи реінжинірингу як методу управління соціально-орієнтованим розвитком компанії*, що у співробітників компанії мають формувати гідні корпоративні цінності та переконання: 1) *принцип орієнтації на клієнта* (зарплату нам всім платять клієнти, і робітник повинен робити все, щоб задовольняти їхні потреби); 2) *принцип гідної самооцінки і самоусвідомлення свого місця в компанії* (кожна посада в цій компанії важлива і необхідна, тому кожен робітник має значення для цієї компанії); 3) *принцип соціальної справедливості – відповідності зарплати вкладеним зусиллям* (заробітну плату робітник одержує за цінність, яку він створює); 4) *принцип відповідальності* (кожен робітник повинен прийняти відповідальність за проблеми і добитися їх вирішення); 5) *принцип причетності до групи* (кожен робітник – це частина

команди); 6) *принцип причетності* (кожен робітник зазнає невдачі або досягає успіху разом з командою); 7) *принцип постійного навчання*.

Підтверджуються здобутки П. Г. Никитенко [14, с. 53], який зазначав, що «побудувати соціально-орієнтовану економіку є цілком можливим за умови приєднання до виробництва засобів виробництва і предметів споживання виробництва біосоціального продукту – людини».

Таким чином, постає питання оцінки стану об'єкту і можливість виміряти результативність заходів реінжинірингу. З цією метою, на нашу думку, доцільно виокремити *узагальнені критерії оцінки змін*, що відбуваються після реалізації заходів реінжинірингу бізнес-процесів компанії: 1) спосіб виконання роботи (бізнес-процеси компанії); 2) посади і структури; 3) системи управління і вимірювання; 4) культура компанії: цінності та переконання співробітників [3, с. 44]. Разом з тим, академік Р. С. Каренов виділяє *основні показники оцінки ефективності бізнес-процесів*: 1) кількість виробленої продукції заданої якості, оплаченої за певний інтервал часу; 2) кількість споживачів продукції; 3) кількість типових операцій, які необхідно виконати при виробництві продукції за певний інтервал часу; 4) вартість витрат виробництва продукції; 5) тривалість виконання типових операцій; 6) капіталовкладення у виробництво продукції. При цьому, виокремлено *основні характеристики бізнес-процесів*: 1) *якісні*: а) результативність (зовнішня ефективність); б) ефективність (внутрішньої ефективності); в) адаптуємість – показник реакції процесу на зміни навколишнього середовища; 2) *кількісні*: а) продуктивність – відношення кількості одиниць на виході до кількості одиниць на вході; б) тривалість – час, який необхідно для виконання процесу; в) вартість процесу – сукупність всіх витрат, які необхідно провести для однократного виконання процесу в грошовому обчисленні [18].

Поряд з ними, на нашу думку, є сенс для оцінки стану об'єкту та результативності заходів реінжинірингу застосовувати групу основних показників (ресурси – інновація – знання), що обумовлюють розвиток нової економіки та забезпечують національну конкурентоспроможність:

- 1) для промисловості: а) переробної: енергоефективність (кг у.п./дол. США), наукоємність (%), додана вартість, (тис. грн.); питома вага експорту в загальному обсязі випуску, (%); рівень задоволення ЖВІ, (%); б) добувної: рівень безпеки праці; рівень використання інноваційних технологій (нанотехнологій) пошуку та добування сировини (%), енергоефективність (кг у.п./дол. США); рівень задоволення ЖВІ, (%); і т.п. Крім того, рекомендовано використовувати групу додаткових показників, які характеризують зміни у стані навколишнього середовища: а) обсяги, викидів забруднювальних речовин в атмосферу від стаціонарних джерел забруднення, (т); б) основні показники використання та охорони водних ресурсів (млн. куб.м); в) утворення та утилізація відходів за категоріями матеріалів, (тис. т); г) викиди діоксиду сірки та оксидів азоту в атмосферне повітря, (тис. тонн); д) викиди забруднюючих речовин та діоксиду вуглецю в атмосферне повітря, (тис. т., млн.т); е) поводження з побутовими та подібними відходами (ППВ), (EWC-Stat); ж) використання вторинної сировини і відходів виробництва на підприємствах та організаціях, (тис. т.); з) утворення і використання брухту і відходів чорних і кольорових металів, (тис. т); 2) для освіти та науки: кількість зареєстрованих патентів, ліцензій, ноу-хау, (одиниць); капіталізація знань та інтелекту, (тис. грн.); вартість послуг, (тис. грн.); зміни заробітної плати залежно від наукоємності роботи (тис. грн.); швидкість оперативного циклу створення інтелектуального продукту (час); рівень задоволення ЖВІ, (%) та інші.

ВИСНОВКИ. Досліджено реінжиніринг бізнес-процесів як метод управління соціально-орієнтованим розвитком економіки України. Виокремлено його критерії та показники оцінки, а також принципи, що мають формувати гідні корпоративні цінності та переконання у співробітників компанії. Розроблено блок-схему реінжинірингу як методу управління соціально-орієнтованим розвитком економіки, яка ґрунтується на законі синергії щодо співпраці науки, освіти та промисловості з метою задоволення життєво важливих інтересів соціуму, суспільства, держави, що покликано забезпечити соціальну стабільність, необхідний рівень технологічної захищеності та конкурентоспроможності. Доведено багатоаспектність архітекtonіки реінжинірингу бізнес-процесів як методу управління, причини та наслідку розвитку економіки, в тому числі можливість застосування його в якості універсального інструменту інноваційного розвитку, детальне розкриття чого стане предметом нашого подальшого наукового дослідження.

ЛІТЕРАТУРА

1. Никитенко П.Г. Социалистическое накопление и общественное воспроизводство (политико-экономические аспекты «краха СССР» и

«социализма») / П. Г. Никитенко. – Минск: Право и экономика, 2010. – 231 с.

2. Ярмолович М. Ф. Формирование нового облика экономики на основе перехода к инновационно-ориентированной инвестиционной политике. Научный доклад на постоянно действующем методологическом семинаре «Мировая экономика» / М. Ф. Ярмолович; Ин-т экономики Беларусь. – Минск: Право и экономика, 2008. – 38 с.

3. Хаммер М. Реинжиниринг корпорации. Манифест революции в бизнесе: пер. с англ. / М. Хамер, Дж. Чампи. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: goallib.ru.

4. Никитенко П. Г. Методология динамического прогнозирования социально-экономического развития государства с учетом последствий мирового финансово-экономического кризиса. // Материалы Международной научно-практической конференции «Проблемы инновационного развития и креативная экономическая мысль на рубеже веков: А. К. Шторх, С. Ю. Витте, А. А. Богданов». – Минск, 2010. – С. 279–285.

5. Бондар-Підгурська О. В. Інноваційна активність промисловості в умовах глобальної кризи /О. В. Бондар-Підгурська // Технологічний аудит та резерви виробництва. – Харків. – 2013. – №2/2 (10). – С. 18–22.

6. Шейн Л. Реинжиниринг бизнес-процессов: модное лекарство? /Л. Шейн // Управление компанией. – 2002. – № 6. – С. 68–76.

7. Виноградова О.В. Реінжиніринг бізнес-процесів у сучасному менеджменті: монографія / О. В. Виноградова. – Донецьк, 2005. – 195 с.

8. Клішейко А. В. Реструктуризація промислового підприємства на основі реінжинірингових та організаційно-управлінських заходів: дис...к. е. н.: 08.00.04 / А. В. Клішейко. – Одеський державний економічний університет. – Одеса, 2007. – 208 с.

9. Блинов А. О. Реинжиниринг бизнес-процессов / А. О. Блинов, О. С. Рудакова, В. Я. Захаров; под ред. А. О. Блинова. – М.: Юнити-дана, 2010. – 343 с.

10. Таранюк Л. М. Організаційні засади проведення реінжинірингу бізнес-процесів підприємств / Л. М. Таранюк, О. М. Запорожченко // Механізм регулювання економіки. – 2011. – № 4. – С. 122–131.

11. Kimbie R. Business Process Reengineering – When to use it ? / R. Kimbie [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ezinearticles.com/?Business-Process-Reengineering-When-to-Use-It&id=6133794.html>

12. Lam Kevin. A Study of Business Process Reengineering / Kevin Lam [Електронний ресурс]: – Режим доступу: http://www.doc.ic.ac.uk/~nd/surprise_95/journal/vol2/tmkl/article2.html

13. Шевчук О. А. П'ятифакторна модель розвитку економічної еліти // Економіка розвитку/ О. А. Шевчук – 2013. – № 2(66). – С. 37–42.

14. Никитенко П.Г. Ноосферное экономическое мышление и ноосферная экономика: теория и методология / П. Г. Никитенко; Институт экономики НАН Беларуси. – Минск: Право и экономика, 2008. – 59 с.

15. Каренов Р. С. Реинжиниринг бизнеса – новое направление стратегического менеджмента, основанного на бизнес-процессах / Р. С. Каренов

[Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.rusnauka.com/3_ANR_2013/Economics/6_12_6662.doc.htm.

REENGINEERING AS A TOOL OF MANAGEMENT OF SOCIALLY ORIENTED ECONOMY DEVELOPMENT

O. Bondar-Podhurskaya

Higher Educational Institution of Ukoopspilka «Poltava University of Economics and Trade»,
vul. Koval, 3, Poltava, 3600, Ukraine. E-mail: ksycha101@yandex.ua

The author developed the block diagram of reengineering as a tool of management of socially oriented economy development. It based on cooperation between in science, education and industry which will ensure the accomplishment of vital interests of society, state and social stability, required level of technological protection and competitiveness according to the law of synergy and mutual diffusion of innovations. There was investigated the architectonics and multidimensionality of consequence of the phenomenon of reengineering business processes as a method and a tool of management, causes and consequences of development based on comprehensive approach. The author determined the system of indicators by the assessment the measures due to reengineering implementation in the context of socialization of the economy.

Key words: reengineering, business processes, industry, vital interests, method and economy.

REFERENCES

1. Nikitenko, P.G. (2010), *Socjalystyckoe nakoplenye i obshhestvennoe vosproyvodstvo* [Socialist accumulation and social reproduction], Law and Economics, Minsk, Belarus.
2. Yarmolovich, M.F. (2008), “Shaping a new image of the economy on the basis of transition to the innovation-oriented investment policy”, *Law and Economics*, p. 38.
3. Hammer, M., Ciampi, J. (2011), “Reengineering the Corporation. The Manifesto of the revolution in business”, available at: royallib.ru (accessed September 12, 2014).
4. Nikitenko, P.G Kulakov, G.T. and Bondar, O.V. (2010), “Methodology dynamic forecasting of socio-economic development of the state in the aftermath of the global financial and economic crisis” *Materials of International scientific-practical conference "Problems of innovative development and creative economic thought at the turn of the centuries: A.K.Storch, S. Y. Witte, A. A. Bogdanov"*, Minsk, Belarus, pp. 279–285.
5. Bondar-Pidgurska, O.V. (2013), “The innovative activity of industry in a global crisis”, *Technologiczny audit reserve virobnictva*, no2/2(10), pp. 18–22.
6. Shane, L. (2002), “Reengineering of business processes: modern medicine?” *Management of the company*, no. 6, pp. 68–76.
7. Vinogradova, O. (2005), *Reinzhyning biznes-procesiv u suchasnomu menedzhmenti: monografiya* [Renjiang business-processes in modern Menedzhment: monograph], Donetsk, Ukraine.
8. Klysheiko, A.V. (2007), “Restructuring of the industrial enterprise on a basis the reengineering and organizational and administrative actions” Thesis abstract of Cand. Sc. (Econ.), 08.00.04, Odeski state economic University, Odesa, Ukraine.
9. Blinov, A.O. (2010), *Reinzhyning biznes-processov* [Reengineering of business processes] Unity-Dana, Moscow, Russia.
10. Taranyuk, L.M., Zaporozhchenko, O.M. (2011), “Organizational principles of reengineering business processes”, *Mehanizm reguluvannya of Economics*, no. 4, pp. 122–131.
11. Kimbie, R. (2011), “Business Process Reengineering – When to use it?” available at: <http://ezinearticles.com/?Business-Process-Reengineering-When-to-Use-it&id=6133794.html> (accessed March 3, 2014).
12. Lam, Kevin (1995), “A Study of Business Process Reengineering” available at: http://www.doc.ic.ac.uk/~nd/surprise_95/journal/vol2/tmkl/article2.html (accessed March 3, 2014).
13. Shevchuk, O.A. (2013), “Five-factor model of development economic elite” *Economyka rozvytku*, no. 2(66), pp.37–42.
14. Nikitenko, P.G. (2008), “Noosphere economic thinking and the noosphere Economics: theory and methodology. Institute of Economics of NAS of Belarus” *Law and Economics*, p. 59.
15. Karen, R.C. (2013), “Reengineering business is a new area of strategic management based on business processes” available at: http://www.rusnauka.com/3_ANR_2013/economics/6_126662.doc.htm (accessed March 3, 2014).

Стаття надійшла 10.11.2014